

உ
சிவமயம்

திருவருட்பா மணிகள்

காரை நகரிந்துக் கல்லூரி தந்த கவிஞ்சயம்பு
பேரை நினைபும் வெளியீ டெனவே பிறங்குமிந்நூல்
பாரை உயக்கொள் திருவருட் பாமணி பாங்குறலால்
சீரை விரும்புநம் சைவ இளைஞர்தம் செல்வமதே.

காரைநகர்

இந்துக்கல்லூரி சைவ இளைஞர் சங்கம்

பதிப்பகம்:

ஸ்ரீ தையல்நாயகி அச்சகம்,

61. மானிப்பாய் ரோட், : : யாழ்ப்பாணம்.

துதி.

இராகம். சங்கராபரணம்

1. திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வாறோரும் ஆனை முகத்தாளைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

இராகம். தோடி

2. தாவறு முலகெலாந் தந்த நான்முகத்
தேவுதன் துணைவியாய்ச் செறிந்த பல்லுயிர்
நாவுதொ றிருந்திடு நலங்கொள் வாணிதன்
பூவடி முடிமிசை புனைந்து போற்றுவாம்.

இராகம். நாட்டை

3. பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன்
[கழல் போற்றி
ஆழிமிசைக் கன்மிதப்பி லணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிரு நாவலூர் வன்றெண்டர் பதம்போற்றி
ஊழிமலி திருவாத லூர்திருத் தாள்போற்றி.]

முதலாந் திருமுறை.

இராகம். நாட்டை தாளம். ரூபகம்

4. தோடுடையசெவி யன்னிடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசினன் உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தஆளுள் செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேனிய பெம்மானிவ னன்றே.
5. முற்றலாமையின நாகமோடேன் முனைக்கொம்பவை பூண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையாற்றொழு
[தேத்தப்
பெற்றமுர்ந்தபிர மாபுரமேனிய பெம்மானிவ னன்றே.]

6. உண்ணாமலை யுமையாளொடு முடனுகிய வொருவன்
பெண்ணுகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணாந்தன அருவித்திரள் மழலைமுழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே

7. மையாடிய கண்டன்மலை மகன்பாகம துடையான்
கையாடிய கேடில்கரி உரிமுடிய ஒருவன்
செய்யாடிய சுவனைம்மலர் நயனத்தவ னோடும்
நெய்யாடிய பெருமானிட நெய்த்தானமெ னீரே.

இரண்டாந் திருமுறை.

இராகம். நவரோஸ் தாளம். ருபகம்

8. மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவா யாந்திரு நீறே.

9. வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்தயர் திர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சிதப் புனல்வயல் சூழ்ந்ததிரு ஆலவா யாந்திரு நீறே.

10. முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்தியமாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறுதிரு ஆலவா யாந்திரு நீறே.

இராகம்: நீலாம்பரி தாளம்: ஆதி

11. வேயுறு தோளிபங்கள் வீடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள்கங்கை முடிமெ லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்

ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

இராகம்: சக்கரவாகம் தாளம்: ஜம்பை

12. கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர் மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானு ருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானாக் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

இராகம்: எதுகுலகாம்போதி தாளம்: திரிபுடை

13. தொண்ட ரஞ்ச களிற்று மடக்கிச் சுரும் பார்மலர்
இண்டை கட்டி வழிபாடு செய்யு மிட மென்பரால்
வண்டு பாட மயிலால மான்கன்று துள்ள வரிக்
கெண்டை பாயச் சுனைநீல மொட்டலநங் கேதாரமே.

மூன்றாந் திருமுறை.

இராகம்: பைரவி தாளம்: சாப்பு

14. காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத னும நமச்சி வாயவே.

இராகம்: தேசிகதோடி தாளம்: ருபகம்

15. வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்க ணீன்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள் கடிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே.

16. குற்றநீ குணங்கள்நீ கூடலால வாயிலாய்
சுற்றநீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திவங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்துநீ அருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றநீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்பதென் முகம்மனே.

- இராகம்: பைரவி தாளம்: சாப்பு
17. வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்டினல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழ்க வையக முத்தயர் தீர்கவே.

நான்காந் திருமுறை.

- இராகம்: நாதநாமக்கிரியா தாளம்: ஆதி
18. கூற்ற யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்ற யடிக்கே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோற்று தென்வயிற் றினகம் படியே
குடரோ டுதுடக் கிழுடக் கியிட
ஆற்றே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.
19. நெஞ்சம் முமக்கே யிடமா கவைத்தே
னிணையா தொருபோ துயிருந் தறியேன்
வஞ்சம் மிதுவொப் பதுகண் டறியேன்
வயற்றோ டுதுடக் கிழுடக் கியிட
நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
நணுகா மற்றரந் துகரந் துமிடீர்
அஞ்சே லுமென்வீர் அதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.
20. சலம்பூ வொடுதூ பமறந் தறியேன்
தமிழோ டிசைபா டல்மறந் தறியேன்
நலந்தீங் கிலுமுன் னைமறந் தறியேன்
உன்நா மமென்நா வின்மறந் தறியேன்
உலந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாய்
உடலுள் ளுறுகு லைதவீர்த் தருளாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட் டானத் துறையம் மானே.

- இராகம்: ஆநந்தபைரவி தாளம்: சாப்பு
21. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.
22. பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

இராகம்: ஆரபி தாளம்: ரூபகம்

23. மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாம லையா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிற் று வருவன் கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

இராகம்: எதுகுலகாம்போதி தாளம்: திரிபுடை

24. அடுத்தானை யுரித்தானை யருச்சுனற்குப் பாசுபதம்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சனைமல்து கயிலாயம்
எடுத்தானைத் தடுத்தானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

இராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ரூபகம்

25. தலையே நீ வணங்காய் - தலை
மலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பவிதேருந் தலைவனைத்
தலையே நீவணங்காய்
கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
எண்டோள் விசினின் றுடும் பிரான் றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
 எம்மிறை செம்பவள
 எளிபோன் மேனிப் பிரான்றிற மெப்போதும்
 செவிகாள் கேண்மின்களோ
 மூக்கே நீ முரலாய் - முது
 காடுடை முக்கணை
 வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணளை
 மூக்கே நீ முரலாய்
 வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மத
 யான யுரிபோர்த்துப்
 பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும் பிரான்றன்னை
 வாயே வாழ்த்து கண்டாய்
 நெஞ்சே நீ நினையாய் - நிமிர்
 புன்சடை நின்மலனை
 மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணளை
 நெஞ்சே நீ நினையாய்
 கைகாள் கூப்பித் தொழீர் - கடி
 மாமலர் தூவிநின்று
 பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
 கைகாள் கூப்பித்தொழீர்
 ஆக்கையாற் பயனென் - அரன்
 கோயில் வலம் வந்து
 பூக்கையா லட்டிப் போற்றியென் னாதஇவ்
 வாக்கையாற் பயனென்
 கால்க ளாற்பயனென் - கறைக்
 கண்ட னுறை கோயில்
 கோலக் கோபுரக் கோகர்ணஞ் சூழாக்
 கால்களாற் பயனென்
 உற்றூர் ஆர்உளரோ - உயிர்
 கொண்டு போம்பொழுது

சூற்றூலத்துறை கூத்தனல்லால் நமக்
 சூற்றூர் ஆர்உளரோ
 இறுமாந் திருப்பன் கொலோ
 ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
 சிறுமானேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்று
 இறுமாந் திருப்பன் கொலோ
 தேடிக்கண்டுகொண்டேன் - திரு
 மாலொடு நான்முகனும்
 தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே
 தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.

திருவிருத்தம்.

26. குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் சூமிண் சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
 இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப் பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாலிலத்தே
27. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
 வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிய் வையகத்தே
 தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
 செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே
28. சிந்திப் பரியன சிந்திப் பவர்க்குச் சிறந்துசெந்தேன்
 முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
 பந்தித்து நின்ற பழுவனை தீர்ப்பன பாம்புசுற்றி
 அந்திப் பிறையணிந் தாடுமையாற னடித்தலமே.

ஐந்தாந் திருமுறை.

- இராகம்: பந்துவராளி தாளம்: சாப்பு
29. மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

ஆருத் திருமுறை.

30. அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
யருமறையி னகத்தானை யணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கடங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குவவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.
31. அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ
துணையா யென்றெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.
32. எல்லா வுலகமு மானாய் நீயே
யேகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வீணைக ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வந் தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதி.
33. திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேயென் னுறவேயென் னானே யூனின்
உள்ளமே யுள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற

- கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோ யடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் டுறையுறையு மமர ரேறே.
34. திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்
தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ண ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ(று) அணியா ராகில்.
அளியற்றார் பிறந்தவா(று) ஏதோ வென்னில்
பெருநோய்கள் மிகநவியப் பெயர்த்தஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றுரே.
35. தூண்டு சுடரணைய சோதி கண்டாய்
தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்
மெய்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும் மனாள் றுனே.
36. நாமார்க்குங் குடி அல்லோம் நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணி அறியோம் பணிவோம் அல்லோம்
இன்பமே எந்நாளும் துன்ப மில்லை
தாம் ஆர்க்கும் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண் குழைஓர் காதிற்
கோமாற்கே நாம்என்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடி இணையே குறுகி னோமே.
37. நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நித்தலு மெம்பிரானுடைய கோவில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்

தலையார்க் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி யென்றும்
ஆரூரா என்றென்றே அலறு நில்வே.

38. பேராயி ரம்பரவி வானோ ரேத்தும்
பெம்மாணைப் பிரிவிலா வடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பாணை
மந்திரமுந் தந்திரமு மருந்து மாகித்
தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான் றன்னைத்
திரிபுரங்க டியெழுத்திண் சிலைகைக் கொண்ட
போராணைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப்
போற்றுதே யாற்றநாள் போக்கி னேனே.

ஏழாந் திருமுறை.

இராகம்: நாதநாமக்கிரியா தாளம்: ரூபகம்

39. பித்தா பிறை சூட பெரு மானே யரு ளாளா
எத்தான் மற வாதே நினைக் கின்றேன் மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்
[டுறையுள்
அத்தா வுனக் காளா யினி யல்லே னென லாமே.

40. நாயேன் பல நாளு நினைப் பின்றி மனத் துன்னைப்
பேயாய்த் திரிந் தெய்த்தேன் பெற லாகா வருள் பெற்றேன்
வேயார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்
[டுறையுள்
ஆயா வுனக் காளா யினி யல்லே னென லாமே.

இராகம்: தேசியதோடி தாளம்: ரூபகம்

41. மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி நின்றிருப் பாத மேமணம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

42. இட்ட னும்மடி யேத்து வாரிகழந் திட்ட நாண்மறந் திட்டநாள்
கெட்ட நாளிவை யென்ற லாற்கரு தேன்கி ளர்புணற் காவிரி
வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு தேத்து பாண்டிக்
[கொடுமுடி
நட்ட வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

43. தம்மை யேபுகழந் திச்சை பேசினுஞ் சார்வி னுந்தொண்டர்
[தருகிலாப்
பொய்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை புகலூர் பாடுமின்
[புலவீர்காள்
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையு மேத்த லாமிடர்
[கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற் கியாது மையுற வில்லையே.

இராகம்: காம்போதி தாளம்: ஆதி

44. அந்த னானுன் னடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்ற னாயி ரதனை
வவ்வி னாய்க்குன்றன் வண்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்றமர் நலியில்
இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்கும்
சிந்தை யால்வந்துன் றிருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கு ருளானே.

45. பொன்னு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வாணைப்
போக முந்திரு வுப்புணர்ப் பாணைப்
பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பாணைப்
பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பாணை
இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணு
வெம்மா னையெளி வந்த பிராணை
அன்னம் வைகும் வயற்பு முனத்தணி
யாரு ராணை மறக்கலு மாமே.

இராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ரூபகம்

46. நீள நினைந்தடி யேனுமை நித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மட வாளவள் வாடி வருந்தாமே

கோளிலி யெம்பெரு மான்குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்
[பெற்றேன்
ஆளிலை யெம்பெரு மானவை யட்டித் தரப்பணியே.

47. பொன்னூர் மேனியனே புலித் தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னூர் செஞ்சடை மேல்மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணி யேமழ பாடியுண் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல் வாலினி யாரை நினைக்கேனே.

இராகம்: நவரோஸ் தாளம்: ஜம்பை

48. தில்லைவா ழந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இனையான் றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்
[கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

திருவாசகச் சிறப்பு.

49. தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந் தனைக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

எட்டாந் திருமுறை.

50. நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவீவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
கிரங்குவீவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னை அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைந் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனாள்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளீ
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்குடரே

எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத் துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுகிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நீன்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனாறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள்ளர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிசை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்றசோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேசஅருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங் கெடப்
 பேராது நீன்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஓளியானே
 நீராய்உருக்கி யென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் தன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்

சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்கும்எங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவார்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணு ரமுதே உடையானே
 வேற்றுவிகார விடக் குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனையோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடு நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

இராகம்: மோகனம்

51. மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதிர் துன் விரையார் சமுற்கென்
 கைதான் நலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி யுள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்துனைப் போற்றி சயசய போற்றி
 [யென்னுங்
 கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய் என்னைக்
 [கண்டு கொள்ளே.

52. கடையவனேனைக் கருணையினுற் கலந்தாண்டு கொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக் கரசே
சடையவனே தளர்த்தேன் எம்பிரான் என்னைத்
[தாங்கிக் கொள்ளே.
53. பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே பற்றுநான்
[மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந் துறையுறை
[சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன் ஆண்ட நீ
[அருளிலையானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென்
[மருள் புரியாயே.
54. சோதியே கூடரே சூழொளி விளக்கே சுரிகுழற் பணைமுலை
[மடந்தை
பாதியே பரனே பால் கொள் வெண்ணீற்றாய் பங்கயத்
[தயனுமால் அறியா
நீதியே செல்வத் திருப் பெருந்துறையில் நிறைமலர்க் குருந்த
[மேவிய சீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால் அதெந்துவே
[யென்றருளாயே.
55. உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த யோகமே ஊற்றையேன்
[தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடி முழு தாண்டு வாழ்வற வாழ்வித்த
[மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக்கழலே செல்வமே
[சிவபெருமானே
எம் பொருட்டுண்ணிச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்
[தருளுவதினியே.

56. அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே அன்பினில் வினைந்த
[ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் பழுத்தலைப்
[புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆயசிவபதம் அளித்த செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உண்ணிச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்
[தருளுவதினியே.
57. பால்கினைத் தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப் பரிந்துநீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந் திரிந்தசெல்வமே
[சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந்
[தருளுவதினியே.
- இராகம்: ஆரபி தாளம்: ஆதி
58. பூசுவதம் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதம் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேட
பூசுவதம் பேசுவதம் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.
59. என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம் பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேட
மன் னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன் காண் சாழலோ.
60. முத்தி நெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல் வேனைப்
பத்தி நெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன் எனக் கருளியவா றுர்பெறுவார் அச்சோவே.
61. நெறி யல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறு நெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்
குறி யொன்றும் இல்லாத கூத்தன் தன் கூத்தை யெனக்கு
அறியும் வண்ணம் அருளியவா றுர்பெறுவார் அச்சோவே.

ஒன்பதாந் திருமுறை.

62. ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்த தோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவள ருள்ளத்(து) ஆனந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.
63. கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கணியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற வெஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டு கொண்டுள்ளங்
குளிர வென்கண் குளிர்ந்தனவே.
64. மிண்டு மனத்தவர் போயின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தங் குடிசுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும்
உள்ள பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
65. சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்ட ருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுஞ் சிலதேவர்
சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண்ட களைத் திரண்மேரு
விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

66. பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை.

67. உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நில வுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி. வாழ்த்தி வணங்குவாம்.
68. கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலசீடி யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துணின்று
பொற்புடன் நடஞ் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.
69. தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மறைபொழிந்தார் வானவர்மூழை
[பொழிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.
70. ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
எல்லையில் தளிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் தினைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

71. வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

72. என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினால்
ஓன்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கு நிலவி யுலகெலாம்.

திருப்புகழ்.

இராகம்: மோகனம் தாளம்: ஜம்பை

73. ஏறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுக மொன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு ஞாரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்டும்
ஆதியரு னைசல் மமர்ந்தபெரு மானே.

இராகம்: நாட்டை தாளம்: ஆதி

74. கைத்தல நிறைகனி யப்பொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்,
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்,
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை,
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவீழ் மலர்கொடு பணிவேனே,
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே,

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா,
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை இபமாகி,
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமானே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி

75. திருமகளு லாவு மிருபுய முராரி
திருமரு கநாமப் பெருமாள் காண்,
செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதருகு மாரப் பெருமாள் காண்,
மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு
மரகதம யூரப் பெருமாள் காண்,
மணிதரளம் வீசி யணியருவி குழ
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள் காண்,
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
அமர்பொருத வீரப் பெருமாள் காண்,
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குரு நாதப் பெருமாள் காண்,
இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசப் பெருமாள் காண்,
இலகுசிலை வேடர் கொடியினிதி பார
இருதனவி நோதப் பெருமானே.

இராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: ஜம்பை

76. அபசார நிந்தைபட் டுழலாதே.
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே,
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
உனைநானி னைந்தருட் பெறுவேனோ?

இபமாழ கந்தனக் கிளையோனே!
 இமவான்ம டந்தையுத் தமிழாலா!
 ஜெபமாலை தந்தசற் குருநாதா!
 திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே!

இராகம்: செஞ்செருட்டி தாளம்: ஆதி

77. நாத விந்துக லாதீந மோநம
 வேத மந்த்ரசொ ரூபா!ந மோநம
 ஞான பண்டித லாமி!ந மோநம, வெகுகோடி
 நாம சம்புகு மாரா!ந மோநம,
 போக அந்தரி பாலா!ந மோநம,
 நாக பந்தம யூரா!ந மோநம, பரகூரர்
 சேத தண்டவி நோதா!ந மோநம,
 கீத கிண்கிணி பாதா!ந மோநம
 தீர சம்ப்ரம வீரா!ந மோநம கிரிராஜ
 தீப மங்கள ஜோதி!ந மோநம,
 தூய அம்பல லீலா!ந மோநம,
 தேவ குஞ்சரி பாகா!ந மோநம, அருள் தாராய்
 ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
 ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்
 ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவாத
 ஏழ்த லம்புகழ் காவேரி யால்வினை
 சோழ மண்டல மீதேம னோகர!
 ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக! வயலூரா
 ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை
 சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு னாளினில்
 ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி லையிலகி
 ஆதி யந்தவு லாவாச பாடிய
 சேரர் கொங்குவை காலூர்ந னூடதில்
 ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே.

இராகம்: ஸிந்துபைரவி தாளம்: ரூபகம்

78. பாதி மதிநதி போது மணி சடை
 நாத ரருளிய குமரேசா
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய மணவாளா
 காது மொருவிழி காகமுற அருள்
 மாய னரிதிரு மருகோனே
 கால னெனையணு காமலுனதிரு
 காலில் வழிபட அருள்வாயே
 ஆதி யயனெடு தேவர்சுரகுல
 காளும் வகையுறு சிறைமீளா
 ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்
 குழ வரவரு மிளையோனே
 குத மிகவளர் சோலை மருவுச
 வாயி மலைதனி லுறைவோனே
 குர னூடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல பெருமானே.

இராகம்: செஞ்செருட்டி தாளம்: ஜம்பை

79. சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
 தவமுறைதி யானம்வைக்க அறியாத
 சடகசடமூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
 தமிழன் மிடியால் மயக்க முறுவேனோ
 கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறை யிவேளைசெப்பு
 கயிலைமலை நாதர்பெற்ற குமரோனே
 கடகபய மீதிரத்தன மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமபூமண மார்கடப்ப மணிவோனே
 தருணமிதையா மிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெவ்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
 தகமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
 தவிபுரியவேணு ரெய்த்த வடிவேலா

அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதித்த
அரிய தமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம நெகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
அழக திருவே ரகத்தின் முருகோனே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஜம்பை

80. நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநினைத்து வகையான
நாலாறு நாலுபற்று நெறியாக
நாலாரு மாகமத்தி னூலாய ஞானமுத்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெறியாக
நீவேறெ னைருக்க நான்வேறெ னைருக்க
நேராக வாழ்வதற்கு னருள்சூர
நீடார்ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை னருள்வாயே
நீகாண னைனைச்சொ ளருள்வாயே
சேவேறு மீசர்சுற்ற மாஞான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த குருநாதா
தேரார்கள் நாடுசுட்ட சூரார்கள் மாளவெட்டு மணவாளா
தீரா! குகா! குறத்தி முருகோனே
காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவார்சு வாமிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலைசத்தி
காமாரி வாமிபெற்ற பெருமானே.

இராகம்: நவரோஸ் தாளம்: ஆதி

81. பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிரும் புகழ்பாடி
முத்தன மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமா தானசற் குணர் நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் திரிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப் பெருமானே.

இராகம்: சக்ரவாகம் தாளம்: ஜம்பை

82. இறவாமற் பிறவாமல்,
எனையாள் சற் குருவாகிப்,
பிறவாகித், திரமான
பெருவாழ்வைத் தருவாயே.
குறமாதைப் புணர்வோனே!
குகனே! சொற் குமரேசா!
கறையானைக் கிளையோனே!
கதிர்காமப் பெருமானே!

இராகம்: தோடி தாளம்: ஆதி

83. மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி
மதனா கமத்தின் விரகாலே
மயலே எழுப்பி இதழே அருத்த
மலைநேர் முலைக்குள் உறவாகி
பெருகா தலுற்ற தமிழே னைநித்தல்
பிரியா துபட்சம் மறவாதே
பிழையே பொறுத்துன் இருதா ளிலுற்ற
பெருவாழ் வுபற்ற அருள்வாயே
குருவாய் அரற்கும் உபதே சம்வைத்த
குகனே குறத்தி மணவாளா
குளிர்கான் மிகுத்த வளர்பூ கமெத்து
குடகா விரிக்கு வடபால்வாழ்
திருமால் தனக்கு மருகா உமைக்கொர்
சிறுவா கரிக்கும் இளையோனே
திருவே ரகத்தில் உறைவாய் அரக்கர்
சிரமே துணித்த பெருமானே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி

84. முந்து தமிழ்மலை கூடக்கோடி
சந்தமொடு நீடு பாடிப்பாடி
மொய்ம்பர் மனைவாசல் தேடித்தேடி உழலாதே

முந்தை வினையேவ ராமற் போக
 மங்கையர்கள் காதல் தூரத்தேக
 முந்தடிமையேனை ஆளத்தானென் உளமீதே
 திந்தி திமி தோமி தீகுத் தீதி
 தந்த தன தான தானத் தான
 செஞ்சணகு சேகு தாளத்தோடு நடமான
 செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
 துங்க அனுகூல பார்வைத் தீர வருவாயே
 செம்பொன் மயில்மீதி லேயிப்போது
 அந்த மறைவேள்வி காவற்கார
 செந்தமிழ் சொல்பாவின் மாலைக்கார
 அண்ட ரூபகார சேவற்கார முடிமேலே
 அஞ்சலி செய்வோர்கள் நேயக்கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக்கார
 அந்தம் வெகுவான ரூபக்கார எழிலான
 சிந்திர மின்மேவு போகக்கார
 விந்தை குறமாதா வேலைக்கார
 செஞ்சொ லடியார்கள் வாரக்கார எழிலான
 செஞ்சமரின் மேவு மாயக்கார
 துங்கரண சூரர் குறைக்கார
 செந்தி நகர்வாமும் ஊமைத்தேவ பெருமானே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஜம்பை

85, கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெ ரிந்து மதனாலே
 கரியகுழன் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்பு தைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி
 அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாம னின்ற
 அறு சமய நீதி யொன்றும் அறியாமல்
 அசன மிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல் நின்று
 அனுதினமும் நாண மின்றி அழிவேனோ
 உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்கர்
 உலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே

உபயகுல தீப வங்க விருதுகவி ராஜ சிங்கம்
 உறை புகலி ஊரில் அன்று வருவோனே
 பரவை மனை மீதிலன்று இருபொழுது தூது சென்ற
 பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா
 பகை யசுரர் சேனை கொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழிமலை மீதில் நின்ற பெருமானே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி

86. இசைந்த ஏறுங் கரிஉரி போர்வையும் எழில் நீறும்
 இலங்கு நூலும் புலிஅதள் ஆடையும் மழுமானும்
 அசைந்த தோடும் திங்களும் மாலையும் முடிமீதே
 அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் அருளிய குருநாதா
 உசந்த குரன் கிளையுடன் வேரற முனிவோனே
 உகந்த பாசக் கயிரெடு தூதர்கள் நலியாதே
 அசந்த போதென் துயர்கெட மாயில் வரவேணும்
 அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமானே.

87. வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

அநுபந்தம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

88. முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
 மருகனே யீசன் மகனே — ஒருகைமுகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

89. நாளென் செய்யும்வினை தானென் செய்யுமெனை நாடிவந்த
 கோளென் செய்யுங்கொடுங் கூற்றென செய்யுங்கும ரேசரிரு
 தானுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
 தோளுங் கடம்பு மெளக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.

90. பேரா தரிக்கும் அடியவர்தம்
பிறப்பை ஒழித்துப், பெருவாழ்வும்
பேறுங் கொடுக்க வரும் பிள்ளைப்
பெருமான் என்னும் பேராளா!
சேரா நிருதர் குலகலகா!
சேவற் கொடியாய்! திருச் செந்தூர்த்
தேவா! தேவர் சிறைமீட்ட
செல்வா! என்றுன் திருமுகத்தைப்
பாரா மகிழ்ந்து, முலைத்தாயர்
பரவிப் புகழ்ந்து, விருப்புடன் அப்
பா! வா, வா, என்(று) உனைப் போற்றப்
பரிந்து மகிழ்ந்து வர அழைத்தால்
வாராது இருக்க வழக்குண்டோ?
வடிவேல் முருகா! வருகவே,
வளருங் களபக் குரும்பைமுலை
வள்ளி கணவா! வருகவே.
91. ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க வறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்கக் குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கழீ ரடிய ரெல்லாம்.
92. மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற விராறுதோள் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றி யன் னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.
பட்டினத்தடிகள் திருப்பாடல்.
93. நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நிலையுள தோஅக மும்பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பும்
எல்நாம் வெளிமயக் கேயிறை வாகச்சி யேகம்பனே.
94. ஐயுந் தொடர்ந்து விழியுஞ் சொருகி யறிவழிந்து
மெய்யும் பொய் யாகி விடுகின்ற போதொன்று
[வேண்டுவன் யான்

செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை யீர்திரு நீறுமிட்டுக்
கையுந் தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத் தோதவும் கற்பியுமே.

95. வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா விளமை துறக்கவல் லேனல்லன் தொண்டுசெய்து
நாளாறிந் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லன் நானினிச்சென்(று)
ஆளாவ தெப்படி யோதிருக் காளத்தி யப்பனுக்கே.

தாயமான சுவாமிகள் திருப்பாடல்.

96. அங்கிங் கெதைபடி யெங்கும்பிர காசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தி யாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக் கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெம்வம் எந்தெய்வ மென்(று)
எங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது
எங்கணும் பெருவ ழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமாய்
என்றைக்கு முள்ள தெதுமேல்
கங்குல்பக லறநின்ற எல்லையுள தெதுஅது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம்.
97. பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
பாவித் திறைஞ்ச ஆங்கே
பார்க்கின்ற மலரூடு நீயே யிருத்தியப்
பனிமல ரெடுக்க மனமும்
நண்ணேன் அலாமலீரு கைதான் குவிக்கவெனில்
நானுமன் உளமிந் றிநீ
நான்கும் பிடும்போ தரைக்கும் பிடாதலால்
நான்பூசை செய்யல் முறையோ

விண்ணேவி னாதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாந் தமே
மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய வித்தின் முனையே
கண்ணே கருத்தேயெ நெண்ணே யெழுத்தே
கதிக்கான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே.

98. எண்ணரிய பிறவிதனின் மானுடப் பிறவிதான்
யாதினும் அரித ரிதுகாண்
இப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
ஏதுவரு மோஅறி கிலேன்
கண்ணகல் நிலத்தாநான் உற்பொழு தேயருட்
ககனவட் டத்தில் நின்று
காலான்றி நின்றுபொழி யானந்த முகிலொடு
கலந்துமதி யவச முறவே
பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியு மட்டுமே
பதியா யிருந்த தேகப்
பவுரிசுலை யாமலே கௌரிசுண் டலியாயி
பண்ணவிதன் அருளி னாலே
விண்ணிலவு மதியமுதம் ஒழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுனதடி மைநான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

99. அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
அறிவேயெ னறிவி லூறும்
ஆந்த வெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
னாடினே னாடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கண்மாரி யெய்யவே
வேசற் றயர்ந்தே னியான்

இரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனா னாலுமுனை
யிடவிட்டு நின்ற துண்டோ
என்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனு மறியா வெறுந்
துரும்பனே நென்னினுங் கைவிடுத னீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
சுத்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே.

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருப்பாடல்.

100. ஒருமையுட னினதுதிரு மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்த முறவு வேண்டும்,
உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்
உறவுகல வாமை வேண்டும்,
பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசுவெண் டும்பொய்மை
பேசா திருக்க வேண்டும்.
பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டுமத மானபேய்
பிடியா திருக்க வேண்டும்,
மருவுபெண் னாசையை மறக்கவே வேண்டுமுனை
மறவா திருக்க வேண்டும்,
மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டு நோயற்ற
வாழ்வினான் வாழ வேண்டும்,
தருமபிசு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்த வேளே,
தண்முகத் துய்யமணி யுண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வ மணியே.

101. ஈராறு காதிலே யான்சொன்ன மொழியெலாம்
எள்ளளவும் கேட்க விலையோ
இக்கலி யுகத்திலே பழனியங் கிரியிலே
என்னென்ன புதுமை செய்தாய்
பாரான திற்பெரிய மெய்ஞ்ஞான பண்டிதா
பன்னிருகண் ணில்லை யோசொல்

பாவையர்கள் மோகமாய் அருணகிரி செந்தமிழ்ப்
பாட்டின்மேல் நினைவுற் றவா
சீரான பொற்கடக மணியுமணி மார்பனே
தேவர்பணி பொற்பா தனே
செட்டிமக னேதிலகக் கட்டிமணி யேயிந்தத்
தெந்தினம் செய்ய லாமா
தீரா கெம்பீரா ஓய்யாரா செந்தாரா
செஞ்சேவற் கொடிக்க தீபா
செம்பொனம் பலசீல சம்புகந் தருள்பாடும்
தென்பரங் கிரிவே லனே.

நந்தனார் கீர்த்தனை.

இராகம்: நாதநாமக்கிரியா தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

102. சிவலோக நாதனைக் கண்டு சேவித்திடுவோம் வாரீர் (சிவ)

அநுபல்லவி

பவ மயங்களைப் போக்கி அவர்
பரம பதத்தைக் கொடுப்பாரந்த (சிவ)

சரணங்கள்.

அற்ப சுகத்தை நினைந்தோம் அரண் திருவடி மறந்தோம்
கற்பித மான பிரபஞ்சமீது கானல் சலம் போலே யெண்ணி (சிவ)
ஆசைக் கடலில் விழுந்தோம் இனி அறிவுக்கறிவை இழந்தோம்
பாசமகல வழிதேடாமல் பரதவிக்கும் பாவியானோம் (சிவ)
மாண்ட சன்மங் கொடுத்தார் தன்னை வணங்கக் கரங்க ளளித்தார்
தேனும்பாலும் போலே சென்று தேரடியில் நின்றுகொண்டு (சிவ)

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

103. பித்தந் தெளிய மருந்தொன் றிருக்குது
பேரின்ப மன்றினுள்ளே (பித்தந்)

அநுபல்லவி

மற்ற மருந்துகள் தின்றாலு முள்ளுக்கு
வல்லே வல்லே ஐயே அடிமை (பித்தந்)

சரணம்.

பாம்பும் புலியுமெய்ப் பாடுபட்டுத் தேடி பார்த்துப் பயிரிட்டது
பாரளந்த திரு மாயனும் வேதனும் பார்த்துக் களித்ததுண்டு
பார்ப்பதி யென்றொரு சீமாட்டியதில்
பாதியைத் தின்றதுண்டு - இன்னும்
பாதியிருக்குது பறையா நீயும் போய்ப்
பாரென்றுத் தாரந் தாருந் தாரும் (பித்தந்)

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி
பல்லவி

104. சிதம்பரம் போகாமல் இருப்பேனோ
சென்மத்தை வீணாக்கி கெடுப்பேனோ (சிதம்பரம்)

பத்தியு மனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ் சொன்னேன் சடலுமுமிங்கே (சிதம்பரம்)

ஆசையும் நேசமும் ஆனந்தமங்கே
பேசலும் பாசமும் பிதற்றலுமிங்கே (சிதம்பரம்)

இராகம்: பைரவி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

105. ஆருக்குப் பொன்னம்பலம் கிருபையிருக்குதோ
அவனே பெரியவனாம் (ஆரு)

அநுபல்லவி

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுக ளாடுகள்
பணமிருந்தாலவன் பெரியவனாவனோ (ஆரு)

சரணம்

வேத புராணங்கள் ஓதினதா லென்ன
வேலை சூழ்ப்பணை மாதரி னாலென்ன காரியம்

சாதனையாக வரா தொரு நானும்
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை பொல்லாது (ஆரு)

இராகம்: பியாகு தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

106. ஆடும் சிதம்பரமோ - ஐயன்
கூத்தாடுஞ் சிதம்பரமோ (ஆடும்)

அநுபல்லவி

ஆடுஞ் சிதம்பரம் அன்பர் களிக்கவே
நாடும் சிதம்பரம் நமச்சிவாயப் பொருள் (ஆடும்)

சரணங்கள்

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
சீரடியார் பார்க்கச் சேவடி தூக்கியே (ஆடும்)
பால கிருஷ்ணன் போற்றும் பனிமதிச் சடையினார்
தாள மத்தளம் போட தாதெய் தாதெய்யென்று (ஆடும்)

இராகம்: தந்நியாசி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

107. கனகசபாபதி தரிசனம் ஒருநாள் கண்டால் கவிதீரும்

அநுபல்லவி

ஐனக மகா முனி கைதொழு தேத்திய
தினகரகோடி தே சோன்மய மாகிய (கனக)

சரணங்கள்

மனதி லொடுங்கிய கல்மிசம் போக்கும்
மாயப் பிணியதனை மறுவடி வாக்கும்
செனன மரண சமுசாரத்தை நீக்கும்
திருவடி நிழலிலே கூடிய யார்க்கும் (கனக)
சுருதி முடிகளிலுஞ் சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூய வெளியை யொளியாகவே கூடும்
தரும நெறியுந் தவறாதாள் நாடும்
ததிங்கிண தோம் என்று தாண்டவ மாடும் (கனக)

பற்பல யோசனை செய்வதந் தொல்லை
பரகதியடைய வுபாயமு மில்லை
அற்புதமாகவே தானொரு சொல்லை
அணியுங்கோபால கிருஷ்ணன் பணியுந்தில்லை (கனக)

இராகம்: மாயாமாளவகௌளை தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

108. நடன மாடினார் - ஐயர் நடனமாடினார்

அநுபல்லவி

நடன மாடினார் தில்லை நாயகம் பொன்னம்பலந் தனில் (நட)

சரணம்

முத்தி மடந்தையர் சித்திக்க சித்திக்க
மோக வலைகள் பத்திக்க பத்திக்க
பத்தர்கள் மனது தித்திக்க தித்திக்கப்
பாதச் சிலம்பு சத்திக்க சத்திக்கப்
பனிமதி செஞ் சடையாடப் பதஞ்சலி மாமுனி பாடப்
பண்ணவர்கள் கொண்டாட பாலகிருஷ்ணன் மத்தளம்போட
—(நட)

திருச்சிற்றம்பலம்.

107056
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	23	2	புகவா	புகுவா
18	63	7	கொண்டு	கண்டு
20	73	5	முசு	முக
23	78	9	சுரருல	சுரருல
23	78	12	வரவரு	வலம்வரு
24	79	1	மேதுதித்த	மேதுதிக்க
24	79	4	அழக	அழகு
24	80	3	நாலாரு	நாலாறு
24	80	4	நானுரைத்த	நானினைத்த
24	80	8	னானைச்சொ	வாவெனச்சொ
24	80	9	மீசர்சுற்ற	மீசர்சுத்த
24	80	11	நாடுசுட்ட	நாடுசுட்டு
26	84	18	எழிலான	எழிலாள
27	86	3	திங்களும்	மதியமும்
27	89	2	கூற்றென	கூற்றென்
27	89	4	மெளக்கு	மெனக்கு
29	97	6	நானும்	நானும்
30	98	5	உற்பொழு	உள்ளபொழு
32	103	2	பித்தத்	பித்தந்

